

SCENE 27

SØRENS LEJLIGHED

(SØREN sidder på sit værelse og læser lektier, mens han leger med sin basketball i den ene hånd. Efter et øjeblik banker det på døren. Han ser undrende hen på den og går så hen og åbner. KIRSTEN står udenfor og taler i deres følgende samtale med en kølig facade og meget overskud, indtil hun til sidst knækker.)

SØREN: (overrasket) Hej...?

KIRSTEN: Undskyld jeg kommer sådan brasende, men jeg vidste ikke, hvor jeg sku' ta' hen.

SØREN: Kom indenfor... Hvad er der sket?

KIRSTEN: Det lyder sikkert rigtig dumt, men ka' jeg måske bo hos dig et par dage, indtil jeg har fundet et sted at være? Jeg flytter over til min far efter eksamen... Du skal bare sige, hvis det er et problem...

SØREN: (forvirret) Det er ikke noget problem, men... Bor du ikke sammen med din mor?

KIRSTEN: Det fungerede ikke lige, så...

SØREN: (stadig forvirret) Okay... (begynder at forstå) Du har ikke lyst til at tale om det?

KIRSTEN: Egentlig ikke... Men jeg kender ikke rigtig så godt nogen fra klassen, og så tænkte jeg, at nu vidste jeg jo, hvor du boede, og så ku' jeg måske sove på gulvet, eller...

SØREN: Åhr, hold da op, hvis der er nogen, der sover på gulvet, så er det da mig.

KIRSTEN: Det ka' du da ikke...

SØREN: Jo, jo, jeg har sovet på det, der var værre, så...

KIRSTEN: Nå, okay...

(KIRSTEN og SØREN kigger akavet på hinanden et stykke tid.)

KIRSTEN: (sætter kufferten fra sig) Jeg er virkelig glad for, at du gider hjælpe mig. Det hele er nemlig bare noget værre... (får en klump i halsen) Det er ikke så godt, og jeg... Jeg...

(KIRSTEN forsøger et kort øjeblik at holde tårerne tilbage, men bryder så fuldstændigt sammen. SØREN står et øjeblik og ved ikke, hvad han skal gøre. Han går hen og lægger forsigtigt en akavet hånd på hendes ryg.)

SØREN: Så, så... Det er okay... Det er okay... Det har ikke noget med graffitten i klassen at gøre, vel?

(KIRSTEN ryster på hovedet, stadig med ansigtet i sine hænder.)

SØREN: Øhm, jeg kan lave noget te, hvis du vil ha' en ... kop? Eller måske en Jolly? Eller ... nej.

KIRSTEN: (forsøger at kvæle tårerne og smiler lidt) En kop te lyder godt.

SØREN: (bakker baglæns væk fra hende) Okay, to sekunder, så finder jeg også lige min sovepose, så...

(SØREN kommer til at gå ind i sit natbord eller sin natlampe, og det vælter, mens han prøver at gribe det. Han sætter tingene på plads hurtigt og smiler akavet hen til KIRSTEN.)

SØREN: Øh, ja...

(SØREN skal til at gå ud.)

KIRSTEN: (forsøger at smile) Søren... ? Tak.